

DIT is een
STER-
LEERLING-
SPELDJE.

Het is niet van mij, maar
van MARCUS MULDER.
Het lag onder mijn tafeltje
en ik heb het opgeraapt.

Hij heeft nog niet door dat het weg is.

De **SPELD** moet van zijn trui zijn

 gevallen.

Ik zal het hem (ooit) weer teruggeven.

Meneer Fullerman heeft hem tot **STERLEERLING** uitgeroepen omdat hij al zijn huiswerk

heeft gemaakt en hij

zo GOED meedoet in de les.

Marcus blijft maar **OPSCHEPPEN** over zijn **SPELD**.

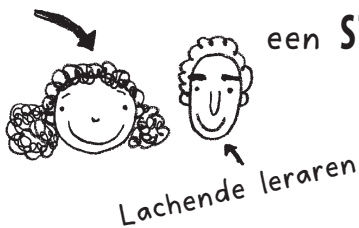

Kijk eens naar mijn speldje.

AMY heeft al eens een **STERLEERLINGSPELDJE** gekregen, maar ik (NOG) niet.

Meneer Fullerman kiest door het schooljaar heen verschillende **STERLEERLINGEN** uit. Het valt mij op dat **LERAREN** veel **AARDIGER** tegen je zijn als je een **STERLEERLINGSPELDJE** draagt.

Lachende leraren

ECHT WAAR!

En in de grote pauze mag je in de biebel zitten
(dan zou ik lekker allerlei strips lezen).

De speldjes van dit kwartaal zien er **MOOI** uit.

Dus laat ik nu ook eens **AL** mijn

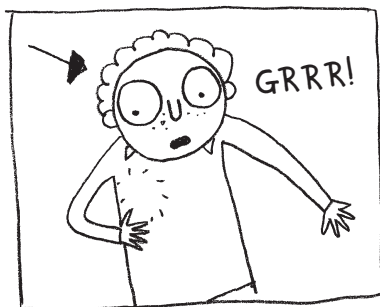
huiswerk op tijd maken. 😊

Ik wil **ECHT** ook een

Ondertussen maak ik een tekening van Marcus,
die denkt dat hij zijn speldje heeft **VERLOREN**.

En hier een tekening van
Marcus, die zijn speldje
terugkrijgt.

Marcus bedankte me
niet eens.

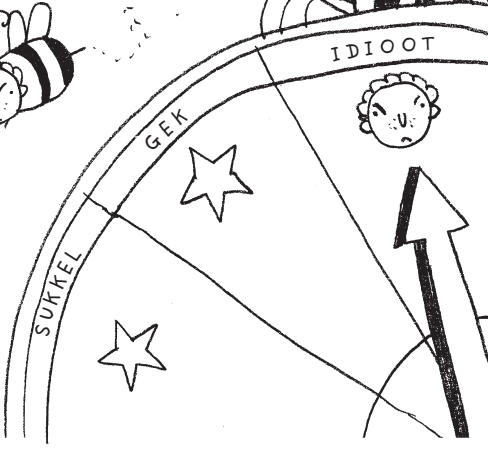
Daarom heb ik deze doedel
van hem gemaakt. Voor de

Ik ben
NIET
arrogant.

Ik vind
dat ik een
STERLEERLINGSPELDJE
heb verdiend voor
deze tekeningen.

Tom, als je net zo veel **AANDACHT**
aan je huiswerk besteedt als aan je
tekeningen, dan lukt het vast om een
STERLEERLING te worden.

Meneer Fullerman

Komt in orde, meneer Fullerman. 😊

(Nu moet ik het doen ook.)

Ik loop van school naar huis met Dirk 😊 (mijn

BESTE vriend en buurjongen). We kletsen over

belangrijke dingen als:

★ wat we gaan **ETEN** als we thuiskomen en

★ wie dit keer een **STERLEERLING** **SPELD** krijgt.

Op dat moment zien we iemand voor ons lopen
die een beetje lijkt op mijn humeurige grote zus,
Delia.

Is dat Delia? vraagt Dirk.

Ik antwoord: Dat zou best wel eens kunnen.

'DEEEEEELLLLLLIA!...
DEEEEEELLLLLLIA!...'

Ik roep - maar ze NEGEERT me.

'Ze kan me niet horen,' zeg ik.

'Laten we HARDER roepen,'
stelt Dirk voor.

'En wat naar haar toe lopen,'
zeg ik.

Dat doen we...

DELLIA!

Haar BLIK doet vermoeden dat ze ons dit keer wel gehoord heeft.

Ik WAS van plan hallo te zeggen, maar ik verander van gedachten... heel snel.

Uh-oh

Ik geloof dat Delia NIET echt blij was om ons te zien.

Grrrrrr

W

we rennen de rest van de weg naar huis.

 'Je zus was niet echt vrolijk, hè?' zegt Dirk, terwijl hij naar zijn huis loopt.

 'Trek je er niets van aan,' zeg ik.

'Delia is NOOIT vrolijk. Ze kijkt ALTIJD zo.'

(En zo is het.)

Delia

in de ochtend.

Delia

in de middag.

Delia

in de avond.

Dan zeggen we **DAG** en

LATER.

En ik ga naar binnen.

Zodra ik de deur heb dichtgedaan,

denk ik niet langer aan Delia. Ik loop naar de

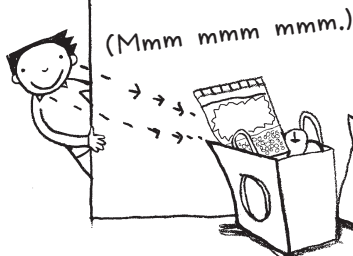
keuken omdat ik **bedenk** dat mama

eerder een **REUZE** pak

heeft gekocht.

Jammer genoeg verstopt mama de
ECHT lekkere dingen meestal.

De reden is dat:

1. In ons huis **LEKKERS METEEN**

wordt opgegeten.

2. Mama graag wat **LEKKERS** voor

de gasten bewaart

Koekje?

(en dat is irritant).

3. Ik **NIET** zelf mag pakken.

GELUKKIG ben ik een **EXPERT**
geworden in het opsporen van lekkers.

(Mmmmmm, eens even kijken.) Dat was een fluitje
van een cent.

BINGO

